ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)
z 15. júna 2006 *

Vo veci C-264/04,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Amtsgericht Breisach (Nemecko) zo 7. júna 2004 a doručený Súdnemu dvoru 22. júna 2004, ktorý súvisí s konaním:

Badischer Winzerkeller eG

proti

Spolkovej krajine Bádensko-Württembersko,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia S. von Bahr (spravodajca) a A. Borg Barthet,

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
tajomník: K. Sztranc, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. novembra 2005,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— spolková krajina Bádensko-Württembersko, v zastúpení: K. Ehmann, splnomocnený zástupca,

— nemecká vláda, v zastúpení: A. Tiemann, splnomocnená zástupkyňa,

— rakúska vláda, v zastúpení: H. Dossi, splnomocnený zástupca,

— poľská vláda, v zastúpení: T. Nowakowski, splnomocnený zástupca,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: L. Ström van Lier a F. Hoffmeister, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Predmetom prejudiciálneho návrhu je výklad článku 10 písm. c) a článku 12 smernice Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania (Ú. v. ES L 249, s. 25; Mim. vyd. 09/001, s. 11), v znení vyplývajúcom zo smernice Rady 85/303/EHS z 10. júna 1985 (Ú. v. ES L 156, s. 23; Mim. vyd. 09/001, s. 122, ďalej len „smernica").

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi družstvom Badischer Winzerkeller eG (ďalej len „Badischer Winzerkeller") a spolkovou krajinou Bádensko-Württembersko, ktorého predmetom je vyrubenie poplatku za opravu zápisu v katastri nehnuteľností.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 4 ods. 1 a 2 smernice vymenúva postupy, ktoré sú predmetom dane z vkladu a ktoré môžu byť aj naďalej predmetom tejto dane.

4 Podľa článku 10 smernice:

„Okrem kapitálových daní [dane z vkladu — *neoficiálny preklad*] členské štáty nebudú uplatňovať z hľadiska podnikov, firiem, združení alebo právnických osôb pracujúcich pre zisk [obchodných spoločností, združení alebo právnických osôb založených na účely dosahovania zisku — *neoficiálny preklad*] akékoľvek [žiadne — *neoficiálny preklad*] dane [poplatky — *neoficiálny preklad*] z hľadiska:

a) transakcií vzťahujúcich sa na článok 4;

b) príspevkov [vkladov — *neoficiálny preklad*], úverov alebo ustanovení služieb [plnení — *neoficiálny preklad*], vyskytujúcich sa ako časť [poskytnutých v rámci — *neoficiálny preklad*] transakcií vzťahujúcich sa na článok 4;

c) registrácie alebo iných formalít požadovaných pred začatím podnikania, pre ktoré podnik, firma, združenie alebo právnická osoba pracujúca pre zisk môže podliehať [ktorých obchodná spoločnosť, združenie alebo právnická osoba založené na účely dosahovania zisku môže byť daňovníkom — *neoficiálny preklad*] z dôvodu [svojej — *neoficiálny preklad*] právnej formy."

5 Článok 12 ods. 1 písm. b) smernice upresňuje, že bez zreteľa na články 10 a 11 môžu členské štáty vybrať daň z prevodu a prechodu, vrátane poplatkov za zápis do katastra nehnuteľností, pričom predmetom takejto dane, resp. poplatkov je vklad do obchodnej spoločnosti, združenia alebo právnickej osoby založenej na účely dosahovania zisku, ktorým sú nehnuteľné veci alebo obchodný majetok nachádzajúce sa na jeho území.

6 Podľa článku 12 ods. 2 smernice tieto poplatky a dane uvedené v odseku 1 písm. b) tohto článku taktiež nemôžu prevýšiť tie, ktoré sú uplatniteľné pre podobné transakcie v členských štátoch, v ktorých sa vyberajú.

Vnútroštátna právna úprava

7 Paragraf 82 zákona o katastri nehnuteľností (Grundbuchordnung), v znení uverejnenom 26. mája 1994 (*BGBl.* I, 1994, s. 1114), stanovuje:

„Ak v dôsledku prechodu práv, ku ktorým došlo mimo katastra nehnuteľností, zápis vlastníka nie je presný, Grundbuchamt [katastrálny úrad] je povinný zaviazať vlastníka alebo správcu dedičstva ustanoveného na základe závetu, ktorý je poverený správou nehnuteľného majetku, aby podal návrh na opravu zápisu v katastri nehnuteľností a aby predložil dokumenty nevyhnutné na opravu v tomto registri."

8 Paragraf 60 ods. 1 až 4 spolkového zákona o poplatkoch za úkony (Gesetz über die Kosten in Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit, ďalej len „Kostenordnung"), v znení z 26. júla 1957 (BGBl. I, 1957, s. 960), stanovuje:

„1. V prípade zápisu vlastníka alebo spoluvlastníka sa vyrubí poplatok v plnej výške.

2. Zápis manžela, druha alebo potomkov zapísaného vlastníka zakladá právo na sadzbu zníženú o polovicu, aj keď tento zápis je vykonaný po vyporiadaní spoluvlastníctva manželov alebo druha a družky, alebo po vyporiadaní dedičov, alebo ak sú tieto osoby zapísané po týchto konaniach ako spoluvlastníci nehnuteľností tvoriacich majetkovú podstatu spoluvlastníctva manželov alebo druha a družky v prípade zápisu, ktorý je vykonaný po vyporiadaní dedičov alebo pri vyporiadaní spoluvlastníctva manželov alebo druha a družky, a to bez ohľadu na to, či v medziobdobí sú dedičia alebo osoby, ktoré naďalej pokračujú v právnom režime spoluvlastníctva manželov alebo druha a družky zapísaní ako vlastníci v katastri nehnuteľnosti.

3. V prípade, že sú súčasne vyrubené poplatky podľa odsekov 1 a 2, poplatok je najskôr vypočítaný v plnej výške na základe celkovej hodnoty, a takto vypočítaná suma je znížená o polovicu u osôb, ktorých zápis na základe odseku 2 sa viaže na zaplatenie poplatku zníženého o polovicu.

4. Poplatky podľa odsekov 1 až 3 sa pri zápise dedičov zapísaného vlastníka nevyrubujú, ak návrh na zápis je podaný katastrálnemu úradu v lehote do dvoch rokov od smrti poručiteľa.

..."

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

9 Amtsgericht Breisach uvádza, že zlúčenie družstva Weinbau- und Vertriebsgenossenschaft Baden eG in Breisach am Rhein (ďalej len „Weinbau") s Badischer Winzerkeller bolo zapísané do registra družstiev Amtsgericht Freiburg 3. augusta 1995.

10 Amtsgericht Breisach upresnil, že Weinbau bolo zapísané do katastra nehnuteľností Breisach ako vlastník viacerých nehnuteľností.

11 Dňa 10. júna 1997 Grundbuchamtf opravil meno vlastníka, pričom po oprave bolo ako vlastník uvádzané Badischer Winzerkeller. V súlade s §§ 19, 20 a 60 ods. 1

Kostenordnung-u, z dôvodu vykonania tejto opravy zápisu tento orgán vyrubil poplatok v sume 5 100 eur zo základu, ktorý tvorila hodnota nehnuteľností vo výške približne 3 400 000 eur.

12 Listom z 19. marca 2001 Badischer Winzerkeller napadlo žalobou, ktorú v podstate založilo na smernici, platobný výmer.

13 Amtsgericht Breisach sa domnieva, že na poplatok vyrubený v súlade s § 60 Kostenordnung-u sa v podstate vzťahuje zákaz zakotvený v článku 10 písm. c) smernice, keďže spoplatneným úkonom je registrácia alebo iná formalita požadovaná pred začatím podnikania, ktorej môže obchodná spoločnosť, združenie alebo právnická osoba založené na účely dosahovania poplatníkom z dôvodu svojej právnej formy.

14 Podľa Amtsgericht Breisach treba skúmať, či tento poplatok tvorí, ako sa domnievajú niektoré nemecké súdy, daň z prevodu a prechodu schválenú článkom 12 ods. 1 písm. b) a c) tejto smernice.

15 Amtsgericht Breisach obracia pozornosť na skutočnosť, že ak Súdny dvor zastáva názor, že taký poplatok, aký je uvedený v § 60 Kostenordnung-u, patrí do vecnej pôsobnosti výnimky stanovenej v článku 12 ods. 1 smernice, potom tiež treba preskúmať, v súlade s článkom 12 ods. 2 tejto smernice, či tento poplatok nie je vyšší ako dane alebo poplatky uplatniteľné na podobné postupy v predmetnom členskom štáte. V tejto súvislosti Amtsgericht Breisach poznamenáva, že § 60 Kostenordnung-u neurčuje poplatok spojený s opravou zápisu v katastri nehnuteľností v prípade vstúpenia do všetkých práv a povinností, keď návrh na opravu zápisu je podaný v lehote dvoch rokov od smrti poručiteľa.

16 Na základe týchto úvah Amtsgericht Breisach rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Má sa smernica Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania, v znení smernice Rady 73/79/EHS z 9. apríla 1973, ktorou sa mení pôsobnosť zníženej sadzby dane z vkladu [*neoficiálny preklad*], ktorá sa vzťahuje na niektoré reorganizácie spoločností, na základe článku 7 ods. 1 písm. b) smernice o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania, v znení smernice Rady 73/80/EHS z 9. apríla 1973 o spoločných sadzbách dane z vkladu [*neoficiálny preklad*], v znení smernice Rady 74/553/EHS zo 7. novembra 1974, ktorou sa mení článok 5 ods. 2 smernice 69/335/EHS a v znení smernice Rady 85/303/EHS z 10. júna 1985, ktorou sa mení smernica 69/335/EHS (ďalej len „smernica") vykladať v tom zmysle, že zákaz uvedený v článku 10 písm. c) smernice sa vzťahuje na všetky postupy, ktoré sú v ňom uvedené, a to nezávisle od podmienok uvedených v článku 4 smernice?

2. Je potrebné uplatňovať smernicu bez akéhokoľvek rozlišovania medzi daňami a poplatkami vyrubenými za službu poskytnutú štátom tak, aby ‚poplatky' podľa Kostenordnung-u boli porovnateľné s daňami z prevodu a prechodu?

3. V prípade, že Súdny dvor na druhú otázku odpovie kladne, je potrebné zodpovedať aj túto otázku: Má sa článok 12 ods. 2 posledná veta smernice vykladať tak, že existuje výnimka vyplývajúca zo skutočnosti, že § 60 nemeckého Kostenordnung-u... napríklad nestanovuje poplatok za vykonanie opravy zápisu v katastri nehnuteľností v prípadoch vstúpenia do všetkých práv a povinností, ak je návrh na vykonanie opravy zápisu podaný v lehote dvoch rokov od smrti poručiteľa?"

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

17 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa na poplatok vyrubený za opravu zápisu v katastri nehnuteľností v prípade zlúčenia dvoch právnických osôb, o aký ide vo veci samej, môže vzťahovať zákaz stanovený v článku 10 písm. c) smernice.

18 Treba pripomenúť, že toto ustanovenie zakazuje členským štátom vyberať dane, okrem dane z vkladu, za registráciu alebo inú formalitu požadovanú pred začatím podnikania, ktorých právnická osoba založená na účely dosahovania zisku môže byť daňovníkom z dôvodu svojej právnej formy.

19 Súdny dvor už mal príležitosť upresniť, že zákaz uvedený v článku 10 písm. c) smernice sa pripája k zákazom uvedeným v článku 10 písm. a) a b) tejto smernice, ktorý odkazuje na prípady opísané v článku 4 smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. októbra 1998, AGAS, C-152/97, Zb. s. I-6553, bod 21). Tento zákaz je odôvodnený skutočnosťou, že ak aj predmetom uvedených daní nie sú kapitálové vklady ako také, uvedené dane sú vyberané z dôvodu formalít súvisiacich s právnou formou spoločnosti, teda vzhľadom na nástroj použitý na zhromažďovanie kapitálu tak, že ich zachovanie by mohlo ohroziť ciele sledované smernicou (rozsudky z 11. júna 1996, Denkavit Internationaal a i., C-2/94, Zb. s. I-2827, bod 23, a AGAS, už citovaný, bod 21).

20 Na určenie, či sa na poplatok, o aký ide vo veci samej, vzťahuje zákaz uvedený v článku 10 písm. c) smernice, treba skúmať, či sú splnené podmienky uvedené v tomto ustanovení.

21 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že Badischer Winzerkeller je právnickou osobou založenou na účely dosahovania zisku v zmysle článku 3 ods. 2 smernice. Článok 10 písm. c) tejto smernice je v prípade tohto družstva uplatniteľný.

22 Zostáva ešte preskúmať, či poplatok vo veci samej je vyberaný z dôvodu registrácie alebo inej formality požadovanej pred začatím podnikania, ktorej takáto právnická osoba môže byť poplatníkom z dôvodu svojej právnej formy.

23 Pokiaľ ide o otázku, či oprava zápisu v katastri nehnuteľností vo veci samej je odôvodnená právnou formou Badischer Winzerkeller, je potrebné uviesť, že táto oprava potvrdzuje prechod vlastníckeho práva k nehnuteľnému majetku z Weinbau na Badischer Winzerkeller, ktorý je priamym dôsledkom zlúčenia medzi dvoma družstvami. Oprava je teda nepochybne formalitou, ktorú musí spoločnosť urobiť z dôvodu svojej právnej formy.

24 Naopak nezdá sa, že oprava zápisu v katastri nehnuteľnosti je v striktnom zmysle formalitou požadovanou pred začatím akejkoľvek činnosti právnickou osobou, akou je Badischer Winzerkeller.

25 Na základe ustálenej súdnej praxe treba určiť, či oprava zápisu v katastri nehnuteľností bez toho, aby bola formálne konaním požadovaným pred začatím podnikania dotknutej právnickej osoby, napriek tomu nepodmieňuje výkon a pokračovanie vo výkone tejto činnosti (pozri, pokiaľ ide o zápis zvýšenia základného imania, rozsudky z 2. decembra 1997, Fantask a i., C-188/95, Zb. s. I-6783, bod 22, a z 29. septembra 1999, Modelo, nazývaný „Modelo I", C-56/98, Zb. s. I-6427, bod 25).

26 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že Súdny dvor opakovane konštatoval, že keď postup vykonaný právnickou osobou, akým je zvýšenie jej základného imania alebo zmena jej zakladateľskej listiny, zakladateľskej zmluvy alebo stanov, musia byť vo vnútroštátnom práve povinne predmetom právnej formality, potom táto formalita podmieňuje výkon a pokračovanie výkonu podnikateľskej činnosti tejto právnickej osoby (pozri najmä rozsudky Modelo I, už citovaný, bod 26; z 21. septembra 2000, Modelo, nazývaný „Modelo II", C-19/99, Zb. s. I-7213, bod 26; z 26. septembra 2000, IGI, C-134/99, Zb. s. I-7717, bod 24; z 21. júna 2001, SONAE, C-206/99, Zb. s. I-4679, bod 30, a z 19. marca 2002, Komisia/Grécko, C-426/98, Zb. s. I-2793, bod 30).

27 Rovnaké úvahy sa vnucujú, pokiaľ ide o postup ako vo veci samej, to znamená nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľným veciam právnickou osobou na základe zlúčenia, ktoré musí byť v nemeckom práve povinne predmetom opravy zápisu v katastri nehnuteľností.

28 Z toho vyplýva, že poplatok vyrubený za opravu zápisu v katastri nehnuteľností, o aký ide vo veci samej, je poplatkom vyrubeným za inú formalitu požadovanú pred začatím podnikania, ktorého takáto právnická osoba môže byť poplatníkom z dôvodu svojej právnej formy.

29 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba odpovedať na prvú otázku tak, že poplatok vyrubený za opravu zápisu v katastri nehnuteľností, o aký ide vo veci samej, v zásade patrí do vecnej pôsobnosti zákazu stanoveného v článku 10 písm. c) smernice.

O druhej a tretej otázke

30 Svojou druhou a treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či poplatok vyrubený za opravu zápisu v katastri nehnuteľností, o aký ide vo veci samej, môže za určitých podmienok, odchylne od článku 10 písm. c) smernice, byť považovaný za daň z prevodu a prechodu povolenú v zmysle článku 12 tejto smernice.

31 V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 12 ods. 1 smernice stanovuje taxatívny zoznam iných daní a poplatkov, ako je daň z vkladu, ktorých daňovníkmi, resp. poplatníkmi, odchylne od článkov 10 a 11 tejto smernice, môžu byť kapitálové spoločnosti v súvislosti s postupmi uvedenými v posledne uvedených ustanoveniach (pozri v tomto zmysle rozsudky z 2. februára 1988, Dansk Sparinvest, 36/86, Zb. s. 409, bod 9, a z 20. apríla 1993, Ponente Carni a Cispadana Costruzioni, C-71/91 a C-178/91, Zb. s. I-1915, bod 24).

32 Dane z prevodu a prechodu uvedené v článku 12 ods. 1 písm. b) smernice musia byť považované za poplatky za zápis, ktoré sú vyberané v súvislosti s niektorými postupmi prevodu alebo prechodu nehnuteľných vecí alebo obchodného majetku v závislosti od všeobecných a objektívnych kritérií (rozsudok z 11. decembra 1997, Immobiliare SIF, C-42/96, Zb. s. I-7089, bod 34).

33 Toto ustanovenie nerobí rozdiel medzi daňami z prevodu a prechodu, ktoré môžu byť vyberané členskými štátmi. Umožňuje všeobecne členským štátom vyberať okrem dane z vkladu dane aj dane, ktorých zdroj je objektívne spojený s prevodom, resp. prechodom nehnuteľného majetku alebo obchodného majetku (pozri rozsudok Immobiliare SIF, už citovaný, bod 35).

34 V tejto súvislosti je potrebné skonštatovať, že poplatok tvoriaci predmet veci samej, ktorý je vypočítavaný v závislosti od všeobecných a objektívnych kritérií, to znamená podľa rozhodnutia vnútroštátneho súdu, z hodnoty predmetu prechodu je objektívne spojený s prechodom vlastníckeho práva k nehnuteľným veciam z Weinbau na Badischer Winzerkeller na základe zlúčenia prvej právnickej osoby s druhou.

35 Preto sa zdá, že vyrubenie poplatku, o aký ide vo veci samej, je daňou z prevodu a prechodu v zmysle článku 12 ods. 1 písm. b) smernice.

36 Takáto daň však môže byť skutočne schválená, len ak v súlade s článkom 12 ods. 2 smernice nie je vyššia, ako sú dane a poplatky uplatniteľné na podobné postupy v členskom štáte, ktorý ho vyberá.

37 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uviedol, že vnútroštátna právna úprava za určitých podmienok nestanovuje vyberanie poplatku spojeného s opravou zápisu v katastri nehnuteľností v prípade vstúpenia do všetkých práv a povinností, keď žiadosť o opravu je podaná v lehote dvoch rokov od smrti poručiteľa.

38 S cieľom určiť, či prípad vstúpenia do všetkých práv a povinností možno považovať za podobný postupu, aký je predmetom vo veci samej, treba zohľadniť tak jeho predmet, ako aj jeho účinky.

39 Je potrebné skonštatovať, že prechod vlastníckeho práva k nehnuteľným veciam vyplývajúci zo vstúpenia do všetkých práv a povinností nemôže byť porovnávaný, pokiaľ ide o jeho predmet alebo účinky, s postupom, aký je predmetom veci samej, ktorý sa týka prechodu vlastníckeho práva k nehnuteľným veciam vyplývajúceho zo zlúčenia medzi dvoma hospodárskymi subjektmi.

40 Skutočnosť, že vnútroštátna právna úprava nestanovuje vyberanie poplatku alebo stanovuje znížený poplatok pre niektoré postupy, akými sú vstúpenia do všetkých práv a povinností, nemá za následok nevyhnutne to, že poplatok uplatniteľný vo veci samej je v rozpore s článkom 12 ods. 2 smernice.

41 Dospieť k takému záveru možno len na základe celkového posúdenia daní alebo poplatkov uplatniteľných na postupy, ktoré v súvislosti s ich predmetmi alebo účinkami sú podobné postupu vo veci samej, to znamená prechodu nehnuteľných vecí z jedného družstva na druhé v dôsledku ich zlúčenia.

42 Toto posúdenie musí byť urobené v súvislosti so skutkovými okolnosťami vo veci samej a vyžaduje si výklad vnútroštátneho práva.

43 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v rámci konania uvedeného v článku 234 ES, ktoré je založené na jasnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, výklad vnútroštátneho práva, ako aj úplné posúdenie skutkových okolností patria do právomocí vnútroštátneho sudcu (pozri najmä rozsudky zo 17. júna 1999, Piaggio, C-295/97, Zb. s. I-3735, bod 29; z 5. októbra 1999, Lirussi

a Bizzaro, C-175/98 a C-177/98, Zb. s. I-6881, bod 37, a z 15. mája 2003, RAR, C-282/00, Zb. s. I-4741, bod 46).

44 Preto je úlohou vnútroštátneho súdu zistiť, či poplatok vo veci samej je vyšší ako poplatky, resp. dane, ktoré sú uplatniteľné na podobné postupy v členskom štáte, v ktorom sa vyberajú.

45 So zreteľom na predchádzajúce závery treba odpovedať na druhú a tretiu otázku tak, že poplatok, o aký ide vo veci samej, môže byť odchylne od článku 10 písm. c) smernice považovaný za daň z prevodu a prechodu povolenú článkom 12 ods. 1 písm. b) smernice pod podmienkou, že nie je vyšší ako poplatky, resp. dane, ktoré sú uplatniteľné na podobné postupy v členskom štáte, v ktorom sa vyberajú. Je úlohou vnútroštátneho súdu preskúmať, či takýto poplatok je v súlade s ustanoveniami článku 12 ods. 2 smernice.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. **Poplatok vyrubený za opravu zápisu v katastri nehnuteľností, o aký ide vo veci samej, v podstate patrí do vecnej pôsobnosti zákazu stanoveného v článku 10 písm. c) smernice Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969**

o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania, v znení vyplývajúcom zo smernice Rady 85/303/EHS z 10. júna 1985.

2. **Poplatok, o aký ide vo veci samej, môže byť odchylne od článku 10 písm. c) smernice 69/335 považovaný za daň z prevodu a prechodu povolenú článkom 12 ods. 1 písm. b) smernice 69/335 v znení vyplývajúcom zo smernice 85/303 pod podmienkou, že nie je vyšší ako poplatky, resp. dane, ktoré sú uplatniteľné na podobné postupy v členskom štáte, v ktorom sa vyberajú.**

Je úlohou vnútroštátneho súdu preskúmať, či takýto poplatok je v súlade s ustanoveniami článku 12 ods. 2 smernice 69/335 v znení vyplývajúcom zo smernice 85/303.

Podpisy